

گزارشی از کارزار مبارزاتی علیه سفر خاتمی به آلمان

در روزهای ۱۰ تا ۱۲ ژوئیه ۲۰۰۰، مبارزات گسترده ای از جانب نیروهای مختلف اپوزیسیون در خارج از کشور علیه سفر خاتمی به آلمان انجام گرفت. این مبارزات، اشکال گوناگون داشت و از سیاست‌ها و شعارها و روش‌های متفاوتی پیروی می‌کرد. هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سریداران) در ائتلافی جای داشتند که با سیاست، روش و شعارهای انقلابی و رزمنده، مشخص می‌شد. این ائتلاف، تظاهراتی را از ساعت ده صبح روز دوشنبه ۱۰ ژوئیه، از «الکساندر پلاتز» برلین آغاز کرد.

اهمیت این تظاهرات در درجه اول سیاست قاطع ضد ارتجاعی — ضد امپریالیستی حاکم بر آن بود. شعار مرکزی، «مرگ بر جمهوری اسلامی» بود که کلیت رژیم را هدف قرار می‌داد. سایر شعارها، منجمله «امپریالیسم آلمان: یاریگر جلدان»، نقش دولت آلمان را بمثابة یکی از اربابان و حامیان ارتجاع حاکم بر ایران افشا و محکوم می‌کرد. این یک تظاهرات انترناسیونالیستی بود که انقلابیون و سایر مبارزان از ملیت‌های رنگارنگ در آن شرکت داشتند. آنان به این مبارزه به مثابه بخشی از یک نبرد جهانی علیه نظام واحد ستم و استثمار امپریالیستی می‌نگریستند. این یکی از ویژگی‌ها و تفاوت‌های مهم این تظاهرات نسبت به دیگر تجمعات اعتراضی بود که در همان روز علیه سفر خاتمی برگزار شد.

رزمندگی و قاطعیت در مقابل نیروهای سرکوبگر پلیس آلمان، یک جنبه بارز این تظاهرات بود. و این نکته‌ای است که رسانه‌های گروهی آلمان نیز به هنگام مقایسه تظاهرات‌های گوناگون بر آن انگشت می‌گذاشتند. به دلیل سیاست حاکم بر این تظاهرات، رزمندگی آن و ترکیب نیروهای شرکت‌کننده‌اش بود که نیروهای پلیس بارها به آن حمله بردند و کوشیدند از طریق دستگیری و ضرب و شتم مبارزان، از ادامه این تظاهرات جلوگیری کنند.

سایر صف بندی‌ها: در روز ۱۰ و ۱۱ ژوئن چند تظاهرات جداگانه دیگر از سوی مجاهدین، ائتلافی از ۳۵ سازمان و تشکل، و حزب کمونیست کارگری برگزار شد. تظاهرات مجاهدین در برلین در چارچوب سیاست‌های همیشگی این سازمان به پیش رفت: یعنی متمرکز کردن حمله بر شخص خاتمی، و تلاش برای جلب پشتیبانی بخشی از هیئت حاکمه امپریالیستی. پرهیز مجاهدین از شعار «مرگ بر جمهوری اسلامی» و مخالفتشان با سیاست ضد امپریالیستی به روشنی نشان می‌دهد که اینان چه نوع رژیمی را برای آینده ایران در نظر دارند. اینان نمی‌خواهند و نمی‌توانند نظامی ماهیتا متفاوت از نظام ارتجاعی و وابسته ای که امروز بر جامعه حاکم است، بوجود آورند.

آکسیون‌های مبارزاتی ائتلاف ۳۵ سازمان و تشکل، و حزب کمونیست کارگری با شعار «مرگ بر جمهوری اسلامی» برگزار شد. اما هیچیک از این آکسیون‌ها از یک سیاست روشن و قاطع ضد امپریالیستی پیروی نمی‌کرد، شکل رزمنده نداشت و از محتوای انترناسیونالیستی انقلابی بی‌بهره بود.

تا آنجا که به سیاست تبلیغاتی دولت آلمان در مورد اعتراضات به سفر خاتمی مربوط می‌شود. اینان کوشیدند تا آنجا که امکان دارد این اعتراضات را به سازمان مجاهدین خلاصه کنند. بر مبنای همین سیاست، رسانه‌های گروهی عمده آلمان فقط تظاهرات مجاهدین که پر عده‌ترین بود را منعکس کردند. آنها بر مسالمت آمیز بودن اعتراض مجاهدین تاکید داشتند.

یک نتیجه گیری مختصر: یک نتیجه سیاسی کلی که از جریان مبارزات صف‌بندیهای کوناگون علیه سفر خاتمی به آلمان می‌توان گرفت اینست که جمهوری اسلامی در پیشبرد طرح فریبکارانه «آشتی ملی» در خارج از کشور ناموفق بوده است. نیروهای انقلابی و مبارز و توده‌های آگاه و آزادیخواه به مرتجعین فریبکاری نظیر خاتمی اجازه چنین کاری را نداده‌اند. همه آن تدارکاتی که رژیم ایران و دولت آلمان با برگزاری «کنفرانس برلین» به پیش بردند تا با شکاف انداختن در صفوف اپوزیسیون، یک صف علنی مدافع خاتمی بوجود آورند، به شکست انجامیده است.

در روزهای دیدار خاتمی از آلمان، حتی هوراکشان رسوانی از قبیل توده - اکثریتی‌ها و همدستان نیز جرات نکردند برفع رژیم در صحنه ظاهر شوند. تحت تاثیر مبارزه سیاسی علیه سازشکاری که بعد از کنفرانس برلین در خارج از کشور اوج گرفت، و نیز وقوع خیزش‌ها و درگیریها در اسلامشهر، پیرانشهر، آبادان و سرانجام تهران، برخی نیروهای مترزل نظیر «راه کارگر» و «اتحاد فدائیان خلق» نیز کوشیدند از راه رفته باز گردند و با شعار «مرگ بر جمهوری اسلامی» همراه شوند. هرچند که «راه کارگر» در گزارش خود از تظاهراتی که در آن شرکت جستند بر «خشونت طلب نبودن» خود تاکید گذاشت که این معنایی جز اعلام مسالمت جو بودن نیروهائی از این قبیل، در برابر ارتجاع و امپریالیسم ندارد.

تدارک برای تظاهرات برلین: نیروهای شرکت کننده در ائتلاف مبارزاتی که ما در آن شرکت داشتیم، فعالیت تدارکاتی خود را از چند هفته قبل از سفر خاتمی، در شهرهای مختلف آغاز کردند:

از اواخر ماه مه، رفقای هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سریداران) با حضور در اردوگاه‌ها و خانه‌های ویژه پناهنجویان ایرانی و افغانی در شهرهای مختلف آلمان و هلند، مردم را به اهمیت مبارزه علیه سفر خاتمی به آلمان آگاه کرده و آنان را به شرکت در این مبارزه دعوت کردند.

نزدیک به ۱۰۰۰۰ نسخه پوستر که توسط هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سریداران) در افشای جمهوری اسلامی و نقش خاتمی انتشار یافته بود به یاری نیروهای مبارز در شهرهای مختلف آلمان و مشخصا برلین و هامبورگ به دیوارها چسبانده شد. این پوستر، جمهوری اسلامی را دشمن به دست و با نقاب خندان خاتمی، در مقابل سیل خروشان توده‌های مردم نشان می‌داد.

قریب به ۵۰۰۰ نسخه از جزوه فراخوان اتحادیه کمونیستهای ایران (سریداران) برای شرکت در تظاهرات برلین، به زبانهای آلمانی و فارسی پخش شد.

حداقل ۲۰۰۰۰ نسخه اعلامیه و تراکت با امضای «بسیج علیه سفر خاتمی» که به زبانهای ترکی و فارسی و آلمانی منتشر شده بود در شهرهای مختلف به دست مردم رسید.

بعنوان **یک گام تدارکاتی**، روز ۲۶ ژوئن جلسه ای با شرکت بیش از ۸۰ جوان آلمانی و ترک و کرد در برلین برگزار شد. یک رفیق زن از زندانیان سیاسی سابق، نماینده ای از سازمان زنان هشت مارس (ایرانی و افغانستانی)، سخنگوی هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سریداران) و نماینده کمونیستهای انقلابی آلمان در این جلسه، سخنرانی کردند. پیام همه سخنرانان، ضرورت همبستگی بین المللی علیه ارتجاع و امپریالیسم در تمامی کشورها بود. آنان مشخصا همگان را به شرکت فعال در کارزار مبارزه علیه سفر خاتمی و شرکت در تظاهرات برلین دعوت کردند.

روز ۲۷ ژوئن، **یک تظاهرات مشترک** با حضور ۲۰۰ نفر در شهر مونستر در برابر محل برگزاری نشست حزب سبزهای آلمان انجام گرفت که در آن کانون پناهندگان سیاسی مونستر، کمیته دفاع از جنبش، سازمان زنان هشت مارس و هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سریداران) شرکت داشتند. این تظاهرات پر شور که به درگیری با پلیس سرکوبگر آلمان انجامید و در رسانه‌های گروهی نیز انعکاس یافت، تصویر خوبی از روحیه مبارزاتی، رزمندگی و اتحاد نیروهای شرکت کننده را بنمایش می‌گذاشت و تمرین خوبی برای تظاهرات برلین بود.

روز ۸ ژوئیه، در **سالروز خیزش قهرمانانه دانشجویان**، تظاهرات دیگری به دعوت همین نیروها در شهر هامبورگ با حضور صدها نفر برگزار شد. رفقای هواداران حزب کمونیست ترکیه (م - ل) (مرکزیت مائوئیستی) نیز در آن شرکت جستند. این تظاهرات که در آستانه ورود خاتمی به آلمان انجام می‌گرفت با پشتیبانی و استقبال بسیار مردم کوچه و خیابان روبرو شد.

از ساعت ۱۰ صبح صدها نفر از انقلابیون و آزادیخواهان ایرانی و ترک، کرد و آلمانی، آفریقایی و آسیایی در میدان الکساندر پلاتز شهر برلین گرد آمدند. بسیاری از مبارزان دیگر که خواهان پیوستن به این تظاهرات بودند ساعتی پیش از این توسط پلیس مرزی آلمان اخراج شده، یا به علت پناهجو بودن به دستور پلیس، عملاً در اردوگاه های پناهندگی حبس شدند. این تظاهرات در شرایطی برگزار شد که رسانه های گروچی آلمان به دستور مستقیم دولت این کشور، یک سانسور کامل خبری در مورد اوضاع بحرانی امروز ایران و مبارزات خونین روزهای اخیر در شهرهای تهران و آبادان و پیرانشهر اعمال کرده و عمدتاً به درج مقالاتی درباره «نقش مثبت» خاتمی پرداخته بودند. اما علیرغم این تدابیر حساب شده، راهپیمایی از همان آغاز با استقبال مردم کوچه و خیابان روبرو شد. اعلامیه های گوناگون از سوی نیروهای شرکت کننده در تظاهرات وسیعاً در بین مردم پخش شده بود. شبهای قبل، جوانان انقلابی ترک و کرد و آلمانی همراه با مبارزان ایرانی، دیوارهای محلات مرکزی برلین را با پوستر دعوت به مبارزه علیه جمهوری اسلامی و سفر خاتمی پوشانده بودند. این علیرغم اقدام بیسابقه دولت آلمان بود که تیم های ویژه ای از فرماندوهایش را مأمور کرده بود که در سراسر شهر هر کجا پوستر علیه خاتمی دیدند، به سبک حزب الهی ها با چاقو به جانش بیفتند و از دیوار بکنند!

در برابر صف تظاهر کنندگان پرچم بزرگی با شعار نوکری به دیدار ارباب می آید، به او پاسخی در خور بدهید! قرار داشت. سپس پرچمهای سرخ بود و شعارهای مرکزی تظاهرات: مرگ بر جمهوری اسلامی! زندانی سیاسی آزاد باید گردد! امپریالیسم آلمان، همدست جلادان! هر نیرو و تشکیلی، پرچم ها و شعارهای ویژه خود را هم حمل می کرد. بر روی پارچه بزرگی کاریکاتور خاتمی در حال عرضه ایران به پیشگاه مقامات آلمانی و بانک جهانی و صندوق بین المللی پول به چشم می خورد. و در گوشه دیگر آن، تصویر پوشکا فیشر وزیر امور خارجه آلمان در لباس آخوندی و در حال پاک کردن رد پای خونین جنایات جمهوری اسلامی با محلول «سبز» رنگ عوامفریبی.

کمونیستهای انقلابی آلمان، حزب کمونیست ترکیه - مارکسیست - لنینیست (مرکزیت مائوئیستی)، کمیته دفاع از جنبش، هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران)، سازمان زنان هشت مارس (ایرانی و افغانستانی)، انجمن بین المللی حقوق بشر، کانون پناهندگان سیاسی مونستر، کانون های سیاسی مستقل ایرانیان در لایپزیگ، گوتینگن و... دوش به دوش هم پیش می رفتند و شعارها را به زبان فارسی و آلمانی فریاد می کردند. شورای دمکراتیک ایرانیان در ماینس و فرانکفورت نیز بطور مستقل با این تظاهرات همراه شده بودند.

صدها نفر از نیروهای ویژه ضد شورش، صف تظاهرات را تقریباً در محاصره داشتند و با ایجاد مزاحمت و هجوم به افراد، سعی می کردند جمعیت را تحریک کنند تا بهانه ای برای حمله بزرگ و پراکنده کردن تظاهرات بدست آورند. اما مسئولین و سخنگویان تظاهرات با هشیاری این تدبیر را برای مردم افشا و خنثی می کردند. همانطور که از قبل حساب شده بود، صف تظاهر کنندگان تقریباً همزمان با فرود آمدن هلیکوپتر حامل خاتمی در محوطه حفاظت شده روبروی «لوس پارک» به محل تجمع نهانی خود رسید. شعارها خشمگینانه تر فریاد شد. مشت های گره کرده رو به هلیکوپتر بود که چرخ می زد و پائین می آمد. پلیس چند بار به صف حمله برد و افرادی را که نشان کرده بود بیرون کشید و دستگیر کرد و با خود برد. با این تاکتیک می خواست صف را پراکنده کند و به درگیری ناخواسته بکشانند. مبارزان ایرانی و غیر ایرانی بازو در بازوی یکدیگر انداخته و چند بار بر صف نیروهای سرکوبگر فشار آوردند تا رفقای اسیر را برهانند. چند دقیقه بعد، هلیکوپتر دوباره بلند شد و نماینده رژیم و کشتار و شکنجه و سنگسار را با خود به نقطه ای دیگر برد. فضا کاملاً متشنج بود. شعار مرگ بر خامنه ای، خاتمی! پول و اسلحه آلمانی در دنیا جنایت می کند! امپریالیسم آلمان، پشتیبان فاشیستها، همدست جلادان! به زبان آلمانی و فارسی فضا را انباشت. سخنرانی های کوتاه تهییجی از تریبون، جمعیت را به ایستادگی فرا می خواند. گروه زنان طبال آلمانی که از شهر هانوفر به تظاهرات آمده بودند و از آغاز با ریتم رزم، راهپیمایی را همراهی می کردند، بر روحیه مبارزاتی جمعیت می دمیدند. از بلندگو، سرود پر هیجانی از کردستان ترکیه به گوش می رسید. سپس یک ترانه رب به زبان فارسی خوانده شد. پلیس حلقه محاصره را تنگ تر می کرد.

دمکراسی امپریالیستی بیش از پیش به نمایش درآمد. کمی قبل، رفیقی که کاریکاتور را حمل می کرد را پلیس ربوده و با خود برده بود. اینبار به تریبون هجوم برد و یکی از سخنگویان سازمان زنان هشت مارس (ایرانی و افغانستانی) را علیرغم مقاومت و تلاش رفقای انتظامات دستگیر کرد. همکاری عناصر اطلاعاتی جمهوری اسلامی با پلیس آلمان در شناسایی و دستگیری فعالین ضد رژیم، آشکار بود.

سخنگوی آلمانی زبان از پشت میکروفون اعلام کرد که «پلیس دستور دارد دهان مخالفان خاتمی را ببندد و هیچ دلیل دیگری برای این دستگیری ها وجود ندارد. ما همچنان به تظاهرات خود ادامه می دهیم.» رادیوهای خارجی با تظاهر

کنندگان مصاحبه می کردند. و خبرنگاران با دقت از صحنه های حمله پلیس و مقاومت مبارزان فیلم می گرفتند. از بلندگو اعلام شد که برنامه با خواندن پیام گروه ها، سخنرانی افراد و ارائه قطعنامه مشترک دنبال خواهد شد. یک گروه موسیقی «فولک پانک» در میان ابراز احساسات جمعیت پر شور و با روحیه، به اجرای چند ترانه پرداخت. سپس پیام های سازمانها و تشکلات شرکت کننده و قطعنامه مشترک تظاهرات خوانده شد.

انگلستان: همزمان با تظاهرات برلین، ده ها تن از ایرانیان مبارز به دعوت هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران)، سازمان زنان هشت مارس، کمیته زنان (کانون ایرانیان)، سازمان دمکراتیک و ضدامپریالیستی در انگلستان، کمیته دفاع از مبارزات مردم ایران (کانون ایرانیان)، اتحادیه سوسیالیستهای انقلابی و چریکهای فدائی خلق ایران در برابر سفارت آلمان در لندن گرد آمدند و به افشای ماهیت جنایتکارانه رژیم جمهوری اسلامی و همدستی امپریالیسم آلمان با این رژیم پرداختند. عده ای از مبارزان جنبش کمونیستی ترکیه نیز به این تظاهرات پیوستند.

آکسیون تبلیغی ۱۱ ژوئیه در برلین: روز سه شنبه نیز شهر برلین کماکان در اشغال نیروهای ویژه پلیس آلمان بود. علیرغم این وضعیت، در محله مهاجرنشین کرویتزبرگ که بخاطر تظاهرات های رزمنده اول ماه مه شهرت دارد، یک پرچم بزرگ ۱۰ متر با شعار مرگ بر جمهوری اسلامی با امضای اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران)، به سه زبان ترکی، فارسی و آلمانی در ارتفاع مابین دو طرف یکی از خیابانهای اصلی محله در اهتزاز بود. تیم های تبلیغی متشکل از رفقای ترک و ایرانی و آلمانی نیز با کامیون سرخ رنگ خود و پرچم و اعلامیه در نقاط مختلف شهر می چرخیدند و افشاگری می کردند. سرانجام در «الکساندر پلاتز»، پلیس مانع از ادامه حرکت آنان شد و اجازه استفاده از بلندگو را سلب کرد. تا عصر این روز کماکان سه نفر از رفقای غیر ایرانی که در تظاهرات روز قبل دستگیر شده بودند، در اسارت بسر می بردند.

انگلستان: روز سه شنبه ده ها ایرانی مبارز در مقابل ساختمان بانک ملی در لندن تجمع کرده و به شعار دهی و پخش اعلامیه پرداختند. یکی از مزدوران رژیم که به تظاهركنندگان فحاشی کرده بود از ترس مجازات پا به فرار گذاشت. مردم با بلند کردن مشت و نشان دادن علامت پیروزی، حمایت خود را از این تظاهرات اعلام می کردند. روز بعد نیز مبارزان در مقابل ساختمان کمیسیون اروپا در مرکز لندن تجمع کردند. شعارها در فضایی که با ساختمانهای بلند محاصره شده بود طنین می افکند. برخی از کارکنان جزء این نهاد، اعلامیه تظاهرات را گرفتند و ضمن ابراز علاقه با خواسته های تظاهركنندگان، گفتند که این اعلامیه را تکثیر کرده و در بین همکارانشان پخش خواهند کرد.

تظاهرات ۱۲ ژوئیه در وایمار: از نخستین ساعات بامداد روز چهارشنبه ۱۲ جولای، شهر وایمار به اشغال کامل نیروهای پلیس آلمان درآمد. در آخرین روز اقامت خاتمی در آلمان، او به همراه رئیس جمهور این کشور به شهر زادگاه گوته شاعر آلمانی می رفت تا به اصطلاح نقش فرهنگی خود را نشان دهد. علیرغم اینکه واحدهای پلیس در تمامی جاده های منتهی به شهر مستقر شده بود، چند تیم متشکل از هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) و سازمان زنان هشت مارس (ایرانی و افغانستانی) موفق شدند خود را به مرکز شهر برسانند. طبق برنامه اعلام شده، فریدون گیلانی دبیر کمیته دفاع از جنبش نیز در محل حاضر یافت. ۱۰ نفر از مبارزان آفریقائی از سازمان پناهجویان «VOICE» در حال ورود به وایمار توسط پلیس بازداشت شدند و امکان شرکت در تظاهرات نیافتند.

در ساعت ۱۰ صبح همزمان با فرود هلیکوپتر حامل خاتمی در وایمار، تظاهرات مشترکی در یکی از میدانهای مرکزی شهر در ائتلاف با کاروان (سازمان بین المللی دفاع از پناهندگان) و رفقای کمونیستهای انقلابی آلمان برگزار شد. پرچمهای سرخ با شعار مرگ بر جمهوری اسلامی به فارسی و آلمانی، و شعار اخراج مهاجران افغانستانی توسط جمهوری اسلامی محکوم است، در میدان خودنشانی می کرد. کاریکاتوری که رابطه رژیم اسلامی و دولت امپریالیستی آلمان و هدف از سفر خاتمی را بیان می کرد نیز روی پارچه بزرگی نقاشی شده بود. در این محل، فریدون گیلانی و نمایندگان سایر نیروهای شرکت کننده در تظاهرات سخنرانی کردند. سپس در مقابل نگاه ماموران بیسار پلیس، فریادهای مرگ بر جمهوری اسلامی، امپریالیسم آلمان: همدست جلادان، پول و اسلحه آلمانی در همه جا کشتار می کند، به زبانهای فارسی و آلمانی به آسمان بلند شد. پلیس سراسیمه نیروهای ویژه سرکوب را با سپر و باتوم های بلند به محل آورد.

خبرگزاری های مختلف از این تظاهرات گزارش تهیه کردند. بعد از گذشت یکساعت، تظاهر کنندگان برای اجرای تئاتری در مورد نحوه سرکوب زنان پناهجوی ایرانی توسط پلیس آلمان وارد سالن شدند. سپس برای اجرای این تئاتر در خیابان، دوباره به میدان مرکزی بازگشتند اما پلیس مانع از انجام این عمل شد و اعلام کرد که همه شرکت کنندگان در این تظاهرات باید مدارک شناسانی خود را به ماموران پلیس نشان دهند و بدون اینکار اجازه ترک محل را ندارند. در مقابل، شرکت کنندگان در تظاهرات شعار مرگ بر جمهوری اسلامی و نیز شعارهایی علیه همدستی امپریالیسم آلمان با این رژیم جنایتکار سر دادند. جمعیت به خاطر برگزاری کنفرانس مطبوعاتی به درون سالن بازگشت. اما پلیس اجازه برگزاری این کنفرانس را نداد. درون سالن بحث در مورد این اقدامات سرکوبگرانه جریان داشت. پلیس درب خروجی را مسدود کرده بود و به هیچکس اجازه خروج نمی داد. آنان می خواستند به هر طریق شده افراد مبارز را شناسانی کنند. این اقدام با اعتراض شدید جمعیت روبرو شد. شعارهای ضد رژیمی بالا گرفت. مردم در مقابل درب خروجی اجتماع کردند. یک زن زندانی سیاسی سابق از فعالین سازمان زنان هشت مارس که در حال دادن شعارهای ضد رژیمی بود بر اثر فشار عصبی بر زمین غلتید و از ناحیه سر و پا مجروح شد. ماموران پلیس سراسیمه و هراسان از عاقبت کار، برای چند دقیقه کنترل اوضاع را از دست دادند. خبرنگاران در محل اجتماع کرده و با فعالان تظاهرات مصاحبه کرده و از این صحنه ها فیلم گرفتند. بدین ترتیب، در آخرین روز سفر خاتمی به آلمان نیز مبارزان ضد رژیم موفق شدند طرح مبارزاتی خود را به پیش برند.